

Hoge Raad geeft duidelijkheid over slapende dienstverbanden

In het arrest van 8 november 2019 gaat de Hoge Raad onder meer in op de vraag of een werkgever gehouden is om in te stemmen met een voorstel van de werknemer om de arbeidsovereenkomst te beëindigen onder toekenning van de wettelijke transitievergoeding na twee jaar arbeidsongeschiktheid. De Hoge Raad stelt dat de werkgever hiertoe gehouden is, tenzij de werkgever een gerechtvaardigd belang heeft bij instandhouding van de arbeidsovereenkomst, bijvoorbeeld vanwege reële re-integratiemogelijkheden voor de werknemer.

Wat was hier aan de hand?

De werknemer was sinds 1986 in dienst bij Xella (een productiefabriek voor kalkzandsteen) in de functie van allround monteur/specialist. In 2009 liep de werknemer rugklachten op tijdens de uitvoering van zijn werk. Vanaf 9 januari 2018 ontvangt de werknemer een WIA-uitkering (80-100% IVA). De werknemer heeft na 9 januari 2018 Xella een aantal keer voorgesteld de arbeidsovereenkomst met wederzijds goedvinden te beëindigen onder toekenning van de transitievergoeding. Xella heeft dat steeds geweigerd.

Procedure

De werknemer heeft in kort geding bij de kantonrechter betaling van € 25.000,-- van Xella gevorderd als voorschot op schadevergoeding, beperkt tot het bedrag wat UWV aan Xella gecompenseerd zou hebben op grond van de Wet compensatie transitievergoeding. Omdat over de rechtsvraag veel zaken zijn, heeft de kantonrechter besloten om prejudiciële vragen te stellen aan de Hoge Raad.

Beslissing Hoge Raad

De Hoge Raad beslist op basis van de compensatieregeling en de redenen die daarvoor gegeven zijn in de wetsgeschiedenis dat als norm van goed werkgeverschap in de zin van artikel 7:611 BW geldt dat een 'slapend dienstverband' in beginsel behoort te worden beëindigd als de werknemer dat wenst en de werkgever geen redelijk belang heeft bij voortdurende daarvan. Die norm brengt tevens mee dat in dat geval door de werkgever aan de werknemer een vergoeding behoort te worden toegekend. Voor de hoogte van de vergoeding dient niet te worden aangesloten bij de hoogte van het bedrag dat de werkgever ingevolge de compensatieregeling op het UWV kan verhalen. De vergoeding die de werkgever aan de werknemer dient toe te kennen, is ten minste gelijk aan het bedrag aan transitievergoeding dat verschuldigd zou zijn bij beëindiging van de arbeidsovereenkomst op de dag na die waarop de werkgever wegens arbeidsongeschiktheid van de werknemer de arbeidsovereenkomst zou kunnen (doen) beëindigen. Op het uitgangspunt dient een uitzondering gemaakt te worden in het geval de werknemer reële re-integratiemogelijkheden heeft.

Tip voor werknemers

Deze uitspraak van de Hoge Raad geeft werknemers in beginsel de mogelijkheid om bij een slapend dienstverband een vergoeding te claimen bij de werkgever.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met Advocatenkantoor Sarrari via het telefoonnummer 0164 – 750715 of via e-mail: info@sarrari.nl.